

#Compartim. Setmana 46

Published by [Interacció](#) [1] on 17/11/2025 - 11:12 | Last modification: 24/03/2026 - 07:52

Aquesta setmana, els debats culturals apunten cap a una mateixa direcció: la cultura és un terreny on es condensen tensions socials, polítiques, identitàries, econòmiques, que sovint ultrapassen l'escena artística. Des de la interrupció d'un concert a París fins a la mirada afrocentrada dels drets culturals, passant per l'ascensor social improbable o pels límits del suport a la creació escènica, les quatre lectures ens recorden que el municipi no és un simple gestor d'activitats, sinó un actor que interpreta i redistribueix poder simbòlic.

Concert interromput i fractures culturals a París

Musique et politique : à propos d'un concert

perturbé à la Philharmonie de Paris

Didier Eribon, 10 de novembre de 2025

El 6 de novembre de 2025, el concert de l'Orchestre philharmonique d'Israël a la Philharmonie de Paris va ser interromput per manifestants pro-palestinians que van encendre fumigens i van llençar fulls entre el públic. En resposta, alguns espectadors van agredir físicament aquests manifestants. La institució i les autoritats van condemnar l'incident i han iniciat accions legals. El filòsof Didier Eribon critica la doble escala moral mediàtica i política que separa art i política quan es tracta d'Israel però no davant d'altres estats

"La culture n'est pas un secteur à part, qui obéit à des enjeux propres : c'est une dimension transversale de l'action publique."

Pistes per als municipis

La cultura i la política no són espais separats: un equipament municipal pot quedar immers en tensions que neixen fora de l'escena artística. Gestionar-les exigeix una mirada que integri seguretat, llibertat de programació i responsabilitat social sense oposar-les. Quan un acte cultural es converteix en arena de conflicte simbòlic, convé haver previst com informar el públic, quina resposta es donarà davant l'alteració de l'espai i quin marge de mediació s'activarà per evitar que la fractura s'amplifiqui. Aquest tipus d'episodis també interpel·len la manera com entenem el paper municipal: garantir pluralitat, facilitar la trobada i reconèixer que la cultura és una dimensió transversal de l'acció pública.

Llegiu l'article complet: [Blast le souffle de l'info](#) [2]

Cultura obrera com ascensor social

Dignificar la classe obrera a través de la cultura com a ascensor social: l'exemple d'Annie Ernaux i Didier Eribon

Marta Hernández, 7 de novembre de 2025

L'article posa sota la lupa el cas de figures com Annie Ernaux i Didier Eribon, nascudes en entorns obrers, que han aconseguit accedir a l'elit intel·lectual. S'hi analitza com la cultura i l'educació superior apareixen com a vies d'ascens social, però no sense tensions: l'accés no neutralitza la consciència de classe, sinó que sovint la reforça. Aquests «primers de la família» afronten contradiccions identitàries entre l'origen i el nou espai, i la responsabilitat d'esdevenir testimonis dels seus orígens. L'article posa èmfasi en el fet que l'ascensor cultural és "improbable" i que la seva existència no equival a una igualtat d'oportunitats generalitzada.

"Al escriure se estrecha el camino entre dignificar un modo de vida considerado inferior y denunciar la alienación que conlleva."

Pistes per als municipis

Quan des de l'àmbit local treballem cultura i educació, no n'hi ha prou amb facilitar l'accés: cal tenir present que la mobilitat cultural pot generar sentiments de separació o invisibilització de l'origen. Els recorreguts d'Ernaux i Eribon mostren que l'ascens és real però sovint carregat d'ambivalències.

A escala municipal, això pot orientar polítiques que reconeguin l'experiència obrera com a valor i que reforcin espais de cultura popular i participativa. També convida a revisar fins a quin punt la narrativa institucional pressuposa que "ascendir" implica allunyar-se del propi entorn. Els debats que s'obren, què es guanya, què es perd, què queda silenciats, poden ajudar a dissenyar polítiques que treballin alhora la mobilitat i la identitat, i que concebin l'origen no com una limitació sinó com una font de sentit.

Llegiu l'article complet: [Jot Down Cultural Magazine](#) [3]

Drets culturals i poder: una mirada afrocentrada

Derechos culturales en perspectiva

afrocentrada: del reconocimiento a la disputa política

Yeison F. García López, José Ramón Hernández i Esther (Mayoko) Ortegac, 5 de novembre de 2025

L'article analitza la incorporació dels drets culturals en l'agenda institucional i posa de relleu que, per a les comunitats africanes i afrodescendents, el reconeixement formal sovint és simbòlic i condicionat. Es argumenta que parlar de drets culturals des d'una perspectiva afrocentrada exigeix qüestionar la gramàtica dels drets humans que ha estat definida per un subjecte "blanc, europeu i propietari". També es destaca que les polítiques de diversitat tendeixen a incorporar la "diferença" però mantenen jerarquies i no redistribueixen el poder econòmic, simbòlic ni de decisió. L'article conclou que cal combinar transformació institucional amb reforç de les pràctiques culturals pròpies que ja sostenen vida i comunitat.

"Cada vez que surge un nuevo marco para "ampliar derechos", nuestras comunidades son nombradas, pero no incorporadas en los procesos reales de diseño, decisión o presupuestariamente."

Pistes per als municipis

El debat sobre drets culturals amb mirada afrocentrada permet llegir tensions que també apareixen en l'escala local: qui defineix què és cultura, quins col·lectius se senten realment convocats i quins continuen en posicions perifèriques malgrat el discurs del reconeixement. Per als municipis, aquest enfocament pot ajudar a revisar com es construeixen les relacions amb comunitats afrodescendents i d'orígens diversos: no només des de la programació, sinó des del poder efectiu de decidir, coproduir i orientar recursos. Això implica observar si els espais, els formats i els criteris institucionals actuals reflecteixen totes les pràctiques culturals que sostenen vida col·lectiva al territori. També pot fer visibles aliances i moviments que ja existeixen dins les comunitats i que val la pena acompanyar de manera continuada, així com els blindatges que dificulten una redistribució real de poder.

Llegiu l'article complet: [elsaltodiario](#) [4]

Cap a una professionalització real de les arts escèniques

Podem parlar de professionalització

artística? [Propostes per a un canvi en el sistema de suport a la creació a les arts escèniques a Catalunya]

La Plataforma Escènica, Pausa 47 (2025)

L'article analitza el sistema de suport a la creació en les arts escèniques a Catalunya i identifica que està massa orientat a la producció d'obres i massa poc a l'acompanyament de la carrera artística. Es assenyalava que el concepte "professional" és difícil d'assolir en un context de precarietat i ajuda, ja que el suport sovint es limita a projectes puntuals. Es proposen línies d'actuació com: diversificar els suports més enllà de la producció, preveure acompanyaments de llarga durada, revisar convocatòries, reforçar residències i crear un sistema que valori la continuïtat, la formació i la igualtat d'oportunitats.

"El sistema de suport a la creació està massa orientat a la producció."

Pistes per als municipis

Quan un municipi pensa els suports a la creació escènica, és útil mirar més enllà del projecte puntual i considerar la trajectòria: els moments de formació, l'estabilitat dels processos, la consolidació de grups o companyies. Espais de residència o programes de seguiment poden ser eines clau si no es lliguen només a l'estrena d'una obra. També podem aprendre dels debats que es donen al nostre entorn: les arts escèniques tendeixen a concentrar oportunitats en centres urbans i en determinats circuits, i això obre preguntes sobre què poden oferir municipis mitjans o petits per acollir, retenir o distribuir creació. Aquest enfocament convida a revisar convocatòries i criteris locals perquè contemplin els diferents moments de la carrera artística i incorporin factors com la igualtat de gènere, la diversitat funcional o la localització territorial.

Llegiu l'article complet: [Revista \(Pausa.\) Quadern de teatre contemporani](#) [5]

Aquestes setmanes també hem llegit (i ens ha semblat molt interessant)

Armand Llàcer, director del Trovam: "La dana va ser un revulsiu perquè les empreses musicals pogueren solidaritzar-se entre elles" /Eric Gras (12 novembre 2025)

La Fira Trovam es presenta com un model de consolidació basat en tres vectors: una estructura professional estable, una estratègia d'aliances de llarg termini i una internacionalització orientada a circuits reals de programació, no a accions puntuals. Llàcer subratlla que aquest salt només és possible amb suport institucional continuat i amb un teixit empresarial actiu. L'impacte de la dana evidencia la vulnerabilitat del sector, però també la seva capacitat d'autoorganització. L'edició de 2025 articula aquests aprenentatges: reforça la projecció exterior i integra la resiliència com a narrativa central. [elperiodicomediterraneo](#) [6]

Jara Juana Bermejo-Vega: "El pole dance pot ser una eina poderosa per explicar la física quàntica i reivindicar la diversitat a la ciència" (6 novembre 2025)

Juani Bermejo-Vega, investigadora en computació quàntica, defensa que el pole dance pot funcionar com a llenguatge pedagògic per fer accessibles conceptes complexos com la superposició o la coherència quàntica. Explica que el cos en moviment permet visualitzar estats quàntics i trencar la separació entre ciència i cultura. Situa aquesta proposta en una línia més àmplia d'innovació comunicativa i reivindicació de la diversitat LGTBI en la recerca, assenyalant que la ciència continua marcada per jerarquies que limiten qui és percebut com a legítim. Integrar arts corporals i ciència es planteja com una estratègia per ampliar imaginaris i referents. [Ajuntament de Barcelona](#) [7]

Xavier Gumà: "Les danses d'arrel i les danses urbanes neixen de la necessitat de compartir"/Goretti Martínez (22 setembre 2025)

Xavier Gumà reivindica una dansa que fusiona l'arrel catalana i la dansa urbana per compartir cultura i emoció. El seu solo Pastorparteix de la figura tradicional del pastor per explorar la seva identitat personal, amb influències de manga, videojocs i cultura queer. Aquesta peça es representa al carrer per subvertir l'espai públic i reivindicar la ruralitat en el context urbà. El procés creatiu ha estat també terapèutic: Gumà hi expressa la seua neurodivergència sense etiquetar-la, buscant honestat i connexió amb el públic. [surtdecasa](#). [8]

How are Google's AI Overviews affecting search traffic for arts and culture websites? / Beth Downs
i Andiichris Unitt (11 setembre 2025)

L'article examina com les AI Overviews de Google alteren el flux de valor entre creadors i cercador: en oferir respostes completes sense derivar trànsit, Google concentra l'atenció i desplaça visites que abans sostenien projectes culturals i mitjans. El risc principal és estructural: si una part rellevant del públic deixa de clicar enllaços, els models basats en visites, publicitat, subscripcions, mètriques d'impacte, es debiliten. Els autors plantejen que caldrà adaptar estratègies: produir continguts que l'AI pugui citar, reforçar canals propis i reduir dependències d'un únic intermediari. [substack](#) [9]

Aquesta setmana no només mostra tensions culturals: mostra fins a quin punt les institucions encara reaccionen més que no pas pensen. Els conflictes irrompen, a les sales, als drets, a les trajectòries, als suports, i sovint ens hi trobem sense marc, sense llenguatge i sense eines compartides. El repte municipal ja no és anticipar-ho tot, sinó construir capacitat per llegir conflictes, sostenir-los i convertir-los en criteri públic. Només així la política cultural pot deixar de ser gestió d'episodis i començar a construir respostes compartides que ajudin els municipis a sostenir conflictes, no a esquivar-los.

Categories: Compartim

Categories: Sèries editorials

Tags: governança cultural

Tags: drets culturals

Tags: desigualtats culturals

Tags: treball cultural i professionals

Tags: pensament cultural

- [10]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2025/11/compartim-setmana-46>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://www.blast-info.fr/articles/2025/musique-et-politique-a-propos-d-un-concert-perturbe-a-la-philharmonie-de-paris-3oD5D6y6THeGOL_3sHdE9A

[3] <https://www.jotdown.es/2025/11/clase-obrera-cultura-ascensor-social/>

[4] <https://www.elsaltodiario.com/instituciones-culturales/derechos-culturales-perspectiva-afrocentrada-del-reconocimiento-disputa-politica>

[5] <https://www.revistapausa.cat/professionalitzacio-artistica-propostes-suport-creacio-arts-esceniques-catalunya/>

[6] <https://www.elperiodicomediterraneo.com/cultura/2025/11/12/entrevista-armand-llacer-director-fira-trovam-castello-123604057.html>

[7] https://www.barcelona.cat/barcelonaciencia/ca/actualitat/entrevistes-fons/juani-bermejovega-el-pole-dance-pot-ser-una-eina-poderosa-per-explicar-la-fisica-quantica-i-reivindicar-la-diversitat-a-la-ciencia-1570016?utm_content=C

7243-l193&utm_source=eoms&utm_medium=email&utm_term=Bloc%20not%20desta
cada%20bot%20centrado%20t%20ADtol%20arriba%20y%20subt%20ADtol-contingut

[8] <https://surtdecasa.cat/penedes/espectacles/entrevista-xavier-guma>

[9] <https://culturalcontent.substack.com/p/how-are-googles-ai-overviews-affecting>

[10] <https://interaccio.diba.cat/node/10288>